

Egy ragadozó körberajzolása

PRÓZA - LXIV. évfolyam, 37. szám, 2020. szeptember 11.

Lelazulok, óvatlanná válok. Nem veszem észre, hogy hirtelen minden megváltozik körülöttem. Az első csapást fel sem fogom. Egy nagy árnyék vetődik a fejem irányába, valami zuhan, döndül, reccsen, de nem törik. Még nem. Repedések futnak sugárirányban két pontból, ahol az a valami a jégre zuhant. Hatalmas mancsok túl közel a fejemhez, onnan indulnak a repedések. Vajon létezik visszhang a víz alatt? A bőröm észleli először a megváltozott vízfeszültséget, majd a gyomor, a tüdő, a száj. Keserű íz árad szét a legparányibb idegszálaimban is. Az adrenalin lassan csorog a véráramba, aztán hirtelen kirobban. Felgyorsul a szívverésem, levegőfogyasztásom megnő, szétesik a mozgásom. Menekülj, dobolja az adrenalin. A dobhártyámban visszhangzik a lökéshullám. Küzdök a pánikkal. A nagy fehér test utánam lódul. Pontosan felettem fut, lefelé néz, látom a pofáját, a sárga fogait félig nyitott szájában a széles fekete ínyel, gombszemeit közvetlenül a nedves, kitágult orr mögött - összekapcsolódik a tekintetünk.